Bewust worden van en vertrouwen in de goddelijke genade; onthullen van het tekort

19 april 1978
lezing 250

“Gegroet en gezegend, mijn zeer geliefde vrienden. Het is een geweldige vreugde om te zien hoe jullie groep zich ontwikkelt en zich uitbreidt. Wij loven God voor dit wonderbaarlijke feit, dat een gevolg is van jullie persoonlijke groei, van jullie verbintenissen en toewijding aan het dienen van een zaak die ver boven je aardse persoon uitgaat.

Ik wil het deze keer hebben over de betekenis van genade. Voor velen van jullie is dit begrip moeilijk te vatten. Vroeger werd genade veel gemakkelijker geaccepteerd, omdat het werd opgevat als een bijzondere beschikking van God die naar Zijn eigen goeddunken werd gegeven of niet werd gegeven. De mens kon er zelf weinig aan doen. In een tijd waarin het persoonlijk verantwoordelijkheidsgevoel nog weinig ontwikkeld was, werd genade op deze manier uitgelegd en was daarom gemakkelijker te accepteren.

Heden ten dage bij het huidige ontwikkelingsstadium van de mensheid is het besef van persoonlijke verantwoordelijkheid al veel sterker. Jullie weten dat je je eigen werkelijkheid en je eigen ervaringen creëert, zowel de goede als de slechte. Welke plaats neemt genade hierbij dan in? Is genade volledig uit de visie van de mens op het leven en de werkelijkheid verwijderd? Nee, beslist niet. Genade is evenzeer een reëel gegeven als het feit dat je zelf je leven schept en zelf verantwoordelijk bent. En ze sluiten elkaar in geen geval uit. Ik wil jullie enig zicht op dit belangrijke onderwerp verschaffen, wat dan een opening zal bieden naar een ander, even belangrijk thema - dat van vertrouwen.

De genade van God *is*. Ze bestaat altijd en doordringt alles wat bestaat. Ze ligt besloten in het wezen van de uiteindelijke werkelijkheid die door en door heilzaam is. Genade is gelegen in het feit dat alles een uitwerking ten goede moet hebben, hoe slecht, pijnlijk of tragisch het er op het ogenblik ook uit mag zien. Tenslotte komen al deze negatieve ervaringen, wanneer ze volledig verwerkt en doorleefd zijn, weer bij het begin terug, bij het licht van liefde, waarheid, vreugde, vrede, opperste verrukking, eeuwig leven, welzijn in elk opzicht. Dit moet altijd de uiteindelijke werkelijkheid zijn en daarin is de genade gelegen.

Daarom kunnen jullie werkelijk niet anders dan in Gods genade leven. Zelfs de lucht die jullie inademen is ervan doortrokken. Elke levenssubstantie - van de fijnste trilling en straling tot de grofste materie - is ervan doordrongen. De wereld waarin jullie leven, het universum, de hele schepping, de manier waarop de goddelijke wetten gemaakt zijn, alles is een uitdrukking van goddelijke genade. Jullie leven en bewegen en hebben je bestaan in een universum dat is opgebouwd uit een dermate grote tederheid, liefde en persoonlijke zorg van de levende God, van de eeuwige aanwezigheid in alles wat bestaat dat het elke beschrijving tart. Jullie zijn omgeven door een universum waarin gewoon nooit iets te vrezen valt - hoe de tijdelijke verschijnselen ook mogen zijn.

Het probleem is niet dat je de genade van God naar je toe hoeft te halen. Want zij is er al en vult elke porie van je wezen. Het probleem is je gebrek aan visie, je beperkte blik, je verkeerde interpretaties, je verwrongen kijk, je persoonlijke blokkades. Dat lijken ijzeren muren die je insluiten en je belemmeren om die genade waar te nemen en te ervaren. In werkelijkheid zijn zij slechts een mist die onmiddellijk begint op te trekken zodra je je blikveld anders inricht en daarom de gebreken en blokkades van je persoonlijkheid begint op te lossen. Dit proces begint, zoals gewoonlijk, bij de kleine alledaagse voorvallen en gebeurtenissen. En de maatstaf hierbij staat direct tot je beschikking. Zoals ik al vaak tegen jullie heb gezegd, kun je gemakkelijk zien of je in waarheid bent of niet door te observeren hoe je je voelt. Als je in harmonie bent met het leven, als je blij en vol hoop bent, kun je er zeker van zijn dat je deel hebt aan Gods genade die je omringt en vult; kortom er zeker van zijn dat je in waarheid bent, tenminste op de beperkte manier van je huidige bewustzijnsstaat voor wat betreft je directe ervaringen en reacties op de wereld om je heen.

Maar wanneer het tegenovergestelde zich voordoet en je verward, angstig en niet in harmonie met jezelf, met anderen en met het leven in het algemeen bent, dan vergeet je deze sleutel die ik zo vaak heb aangereikt. Ik zou willen dat jullie er allemaal voor zouden *kiezen* om hem te onthouden. Doordrenk jezelf ermee in je dagelijkse meditaties. Als je ongelukkig, angstig, moedeloos of in duisternis bent, weet dan tenminste dat je niet in waarheid bent. Dat maakt een groot verschil. Weet dat je blokkades, je onjuiste kijk, je van de genade van God hebben afgescheiden waarin je zelfs nu, ook al ben je het je niet bewust bent ondergedompeld.

De sterke neiging van de mens om het gevolg voor de oorzaak te houden, creëert zulke verkeerde beelden en verkeerde interpretaties van het leven dat dit je op zichzelf al verhindert om genade te ervaren. De invloed van de gewoonte om automatisch tot deze omgekeerde weg te besluiten, strekt zich tot een groot aantal en veel verschillende kwesties en aspecten van de werkelijkheid uit. Een voorbeeld hiervan is de veronderstelling dat het ervaren van Gods genade iets is wat je wordt geschonken of dat vertrouwen voelen iets is dat van buitenaf komt, als het ware iets dat aan je wordt toegevoegd terwijl je het nu mist. Maar je mist noch genade, noch vertrouwen. Net zoals al het andere, het bestaat al in je. Als je maar zou kunnen beginnen om op deze manier over jezelf te denken, zou alles zoveel gemakkelijker op zijn plaats vallen. Je kent ergens de theorie wel maar je gebruikelijke manier van denken volgt deze lijn niet. Je ziet jezelf als een leeg vat dat als het ware van buitenaf moet worden gevuld. Iets worden houdt dan in dat je je iets verwerft wat je nog niet bezit. Maar in werkelijkheid *ben* je al alles wat je ooit kunt hopen te worden. Je hebt de staat van bewustzijn al die je wilt bereiken. Het is alleen zo dat maar een beperkt deel van je totale zelf op het werkelijkheidsniveau van de wereld waarin je bent geboren, functioneert. Het is jouw taak om geleidelijk die delen van je te *bevrijden* die op een ander werkelijkheidsniveau volledig aanwezig zijn maar in dit materiële niveau moeten worden binnen gevoerd. Het lagere zelf bestaat juist vanwege de beperkingen waarmee je je op dit werkelijkheidsniveau manifesteert. Expansie, groei, ontwikkeling - al deze woorden betekenen maar één ding: uitdrukking geven aan de volmaaktheid die je in wezen al bent. Als je dit proces meer zou kunnen zien als het *vrij maken* van wat er al is in plaats van iets worden wat je niet bent en wat nog onbekend voor je is, zou dat je eigen proces erg ten goede komen.

Je kunt dus je ingeboren bewustzijn van deze genade vrij maken. Het vertrouwen dat al in je is kun je weer wekken, het weten dat de kosmos waarin je leeft vol van persoonlijke, tedere liefde en zorg is weer tot je beschikking krijgen, dat er niets te vrezen valt. Als je je dit op deze manier voor ogen houdt, zul je daarmee ruimte scheppen voor een nieuw soort bewustzijn, een nieuw soort weten en vertrouwen, een andere manier van reageren die je zal verbazen en met verwondering en vreugde vervullen.

Wat zijn nu eigenlijk de hindernissen die je beletten dit vertrouwen, deze kennis en dit bewustzijn - die al in je bestaan - de vrije teugel te geven? Het eerste obstakel is dat je niet weet dat je dit bewustzijn en dit vertrouwen al in je hebt. Alleen al het in overweging nemen van de mogelijkheid dat er misschien niets te vrezen valt, dat je in een volmaakte kosmos leeft en dat de levende God je vervult, zal automatisch vraagtekens plaatsen bij je angsten, twijfels, wantrouwen en negatieve overtuigingen. Hierdoor wordt het weer gemakkelijker het leven en zijn wetten genoeg te vertrouwen om te durven geven. Dit is echt een belangrijk handvat waarmee je een onverbiddelijke levenswet in werking stelt. Want alleen als je uit jezelf, vanuit en met je hart kunt geven, kun je ook werkelijk ontvangen.

In alle religieuze boeken die ooit hebben bestaan, kunnen jullie deze wet hebben horen bespreken. Het is zo'n belangrijke wet.[1] Toch wordt hij meestal verkeerd begrepen of net een beetje verdraaid, net genoeg om terzijde geschoven en niet ter harte te worden genomen. Mensen ervaren hem als een schijnheilige verordening van een willekeurige autoriteit die eisen stelt en misschien in ruil daarvoor iets terug zal geven. Het wordt als een soort handeltje gezien. De menselijke waardigheid verzet zich tegen deze opvatting, deze houding en wantrouwt een kosmos die belerend is en de mens als een ongezeglijk kind behandelt. Hoewel het daarbij, zoals jullie weten, beslist niet gaat om de werkelijke persoonlijkheid, het echte wezen.

Welnu, wat is dan de eigenlijke betekenis van deze wet? Elk mens bezit een ingebouwd mechanisme dat het onmogelijk maakt te ontvangen zolang de ziel zijn aangeboren vermogen en verlangen om te geven inhoudt. Omdat geven en ontvangen in feite deel zijn van eenzelfde

[1] Lezing 171 geeft een aantal spirituele basiswetten. Daarnaast bestaat er een interne publicatie U 'Spirituele wetten en begrippen', samengesteld door Training Class 6A, een groep van Amerikaanse padwerk helpers. (Noot vertaler)

energiestroom, eenzelfde beweging en verschijnsel kan het ene niet zonder het andere bestaan. Waar wantrouwen, angst en remmingen het de ziel onmogelijk maken in de stroom van het universele leven en de universele beweging te stappen, wordt het hele proces van geven en ontvangen stil gezet. En zo kan Gods genade met al zijn uitdrukkingsvormen niet tot je bewustzijn doordringen. Het is alsof alle rijkdommen klaarliggen om geproefd en ervaren te worden maar je hand er niet bij kan; je zintuigen kunnen ze niet opmerken, je ogen kunnen ze niet zien, zelfs je hersens kunnen hun levendige werkelijkheid niet waarnemen. Het is alsof je hele persoonlijkheid met zijn volledige waarnemingsvermogen verdoofd is waardoor je visie op het leven helemaal vervormd raakt. Dit versterkt weer de illusie dat je in een armzalige, zinloze wereld leeft. Het bevestigt je geloof dat jouw innerlijke wereld even armzalig en leeg is, dat je van binnen uit niets te geven en van buitenaf niets te ontvangen hebt.

Zoals je weet veroorzaakt iedere houding, elke mentale en emotionele toestand kettingreacties en al of niet vicieuze cirkels overeenkomstig je (terechte of onterechte) overtuigingen, houdingen en gedragspatronen. Als je in de illusie leeft dat zowel de uiterlijke als je innerlijke wereld zinloos en pover is, creëer je automatisch een vicieuze cirkel. Die overtuiging maakt dat je jezelf, je aangeboren rijkdom, al je talenten en spirituele dan wel materiële eigendommen binnenhoudt. Je houdt alles vast in plaats van uit te delen. Daardoor ontzeg je jezelf de rijkdommen die je omgeven en doordringen. Dit innerlijk mechanisme belet je om te ontvangen. Het sterkt en bevestigt je in je overtuiging dat jij en het leven weinig voorstellen.

De heilzame spiraal kan daarentegen in positieve zin gaan werken wanneer je in de bewuste verwachting dat de overvloed zal toenemen het aandurft te geven omdat de angst voor armoede en voor tekortkomen een illusie zou kunnen zijn. Als je begint met in vertrouwen en liefde aan God te geven, maak je ook weer ruimte voor je ingeboren vertrouwen en verjaag je de wolken die je blik verduisterden. Je zult dan niet alleen zien dat overvloed je omringt en door je heen stroomt maar je zult dan ook de knop omdraaien waarmee het mechanisme was vastgezet. Dan komt deze overvloedige wereld binnen je bereik en kun je de ongelofelijke rijkdom toelaten die je door de schepper in grenzeloze liefde werd gegeven. Woorden kunnen nooit beschrijven hoe geweldig dit is. Door het risico te nemen en te durven geven, kom je terecht in een helende kettingreactie. Je kunt het je dan

veroorloven om meer van je innerlijke en uiterlijke rijkdommen vrij te maken omdat je weet dat ze eeuwig zijn en steeds weer als een nooit eindigende stroom worden vernieuwd. Dus hoe meer je ontvangt, des te meer je kunt geven en hoe meer je geeft, des te meer je kunt ontvangen. Dan verdwijnt het verschil tussen geven en ontvangen.

De eerste stap moet dus zijn dat je het risico neemt om te geven. Overweeg of die angst waardoor je blijft vasthouden en oppotten, misschien een vergissing kan zijn. Kijk nog eens helemaal opnieuw of er ook een andere manier mogelijk is om in het leven te staan en schuif het oude uitgangspunt geleidelijk terzijde, een uitgangspunt dat schadelijk is gebleken omdat het een vals beeld van het leven gaf. Valse net als juiste beelden worden versterkt doordat je erin gelooft. Alleen als je ze aan de werkelijkheid toetst, verliezen ze hun kracht. Wanneer je ze in twijfel durft te trekken, is dat net zoiets als het wieden van giftig onkruid om er mooie nieuwe plantjes voor in de plaats te kunnen zetten. Als je in vertrouwen en liefde voor God geeft, zelfs nog voor je overtuigd bent dat je angst om te geven ongegrond is, ben je al begonnen met de aanleg van je nieuwe, weelderig groeiende en bloeiende, schitterende spirituele tuin. En als ik zeg ‘spiritueel’, bedoel ik niet iets vers en vaags dat alleen maar na dit leven te verwerkelijken valt. Ik bedoel iets heel concreets dat vroeg of laat in je dagelijkse leven tot uitdrukking moet komen, hier en nu, in de vorm van innerlijke en uiterlijke rijkdommen.

Er is nog een ander obstakel dat deze heilzame spiraal - waarbij je in harmonie met de stroom van de schepping meevaart en in de goddelijke orde en de goddelijke genade leeft - kan tegenhouden. Het is een heel belangrijke hindernis die toch maar zelden als zodanig wordt herkend. Hij bestaat op alle niveaus: zowel op innerlijk, emotioneel, psychologisch, spiritueel en persoonlijk niveau, als op uiterlijk, algemeen, universeel en collectief niveau. Dit punt breng ik nu aan de orde, niet alleen om jullie persoonlijk verder te helpen maar ook om je te helpen bij het invoeren van een nieuw model van wereldbestuur in jullie groeiende gemeenschap.

Het obstakel waarop ik doel is de menselijke neiging om uit te gaan van een tekort, een neiging die fundamenteel verband houdt met het geloof in een zinloze, armzalige, tekort schietende kosmos. Ik zal proberen het duidelijker te zeggen. Kijk allereerst eens naar de persoonlijke, innerlijke niveaus. Als je je positieve overtuigingen en

leefpatronen bovenop onbewuste of halfbewuste negatieve overtuigingen bouwt, is dat tekort je uitgangspunt. Als je heimelijk gelooft dat je iemand bent die geen enkele liefde of acceptatie waard is, ga je uit van een tekort. Als echte en valse schuldgevoelens je verhinderen om je volledig tot God te wenden, ga je uit van een tekort. Als je gelooft dat de kosmos je vijand is en je beschermt je tegenover die veronderstelde vijandschap met destructieve afweermechanismen - waar je je al of niet bewust van kunt zijn en die je kunt rationaliseren en rechtvaardigen - baseer je je op een tekort.

Van een tekort uitgaan kan tijdelijk succesvol lijken. Dat is het probleem. Het verkeerde lijkt een tijdje te werken en wordt tijdelijk overtuigend. Wie zijn huis op onbetrouwbare, zandige grond bouwt, kan een mooi ogend bouwwerk oprichten dat het een tijdje houdt. Als het begint in te zakken kan de maker de oorzaak niet zien omdat hij zich heeft afgesloten voor het feit dat hij op zo'n zwak fundament heeft gebouwd. Het instorten van het huis wordt dan aan andere oorzaken toegeschreven. Dergelijke rationalisaties houden alleen maar een illusie omtrent het leven in stand en versterken de neiging om van een tekort uit te gaan.

De werkmethoden die ik jullie op dit pad heb gegeven, zijn bedoeld om je tekorten naar de oppervlakte van je bewustzijn te brengen. Ze maken dat je niet meer kunt doen alsof de tekorten onbelangrijk zijn. Dit pad is bedoeld om een innerlijke orde te creëren, hoe pijnlijk dit aanvankelijk ook mag zijn zodat je op echte fundamenten kunt gaan bouwen. Je zult je innerlijke 'boekhouding' nooit frauduleus en ongezond laten worden. De voorbijgaande pijn van het blootleggen van je schuld en je tekorten stamt van de foute conclusie dat je daardoor gedoemd bent om te accepteren dat de werkelijkheid echt armoedig is. Je hebt er geen vertrouwen in dat je onverstandig beheerde huishouding anders kan worden, dat je echte rijkdom kunt creëren, gebaseerd op een gezond beleid.

Je functioneert voortdurend op basis van een tekort en je geeft op een verwrongen manier die met echt geven niets te maken heeft. Dit geven is om meerdere redenen schijn. Zo projecteer je bijvoorbeeld je eigen masker op de wereld terwijl je innerlijk wanhopig bent over wie je feitelijk gelooft te zijn of je geeft alleen om daarmee te krijgen wat je niet waard meent te zijn. Dit 'leven vanuit je lagere zelf' is steeds een vorm van uitgaan van een tekort. Een oneigenlijke manier van geven

kan tijdelijk, oppervlakkig gezien succesvol lijken. Naarmate echter je innerlijk gevoel van tekortkomen sterker wordt, ga je - om het onvermijdelijk bankroet te ontlopen - de armoede die je hebt gecreëerd steeds krampachtiger verhullen. Je grijpt naar uiterlijke, tijdelijke, ongezonde middelen om de schijn op te houden en koestert de illusie dat je eindeloos zo door kunt gaan.

Dus je bouwt een illusiemasker - te weten dat deze manier van met jezelf omgaan eindeloos door kan gaan - boven op de illusie van je lagere zelf - dat de wereld slecht en zinloos is. Anders gezegd, je gelooft alleen in de ogenschijnlijke weelde die door manipulatie, schijnvertoningen en hebzucht wordt verkregen en niet in de ware weelde van Gods schepping. Praktisch gesproken manifesteert dit zich in de bergen energie die je in je masker en lagere zelf stopt om maar nooit je tekorten en het innerlijk bankroet te hoeven laten zien die ondergronds doorsmeulen. Als je met je helpers en groepsgenoten werkt en al je tekorten en alle trucjes van je lagere zelf eerlijk laat zien, sta je naakt. Je bedekt je niet meer met een vals vernislaagje. Je probeert niet meer weg te kijken van deze armoede die je ongemerkt door onjuiste ideeën en destructieve middelen hebt gecreëerd die het tekort alleen maar vergroten. De angst en de weerstand om het bankroet dat je in je angst had toegedekt onder ogen te zien, worden tenslotte door vertrouwen overwonnen. Dan kun je een begin maken met de nieuwe, gezonde orde van je eigen innerlijke rijkdom die op dit moment heeft gewacht om met haar overvloed naar buiten te komen.

Elke persoonlijke crisis, elke psychische instorting is niets anders dan een blootgelegd bankroet. Als je in een beschermde omgeving met je helper of in de groep werkt, wordt er vaak opzettelijk op zo'n crisis aangestuurd Je beleeft de schaamte voor het tonen van je tekorten en stopt tenslotte met je op die tekorten te verlaten. Je gaat door de angst en de pijn van de overtuiging dat dit is wie je werkelijk bent heen. Al gauw ontdek je dan de ware rijkdom achter je angstige pogingen om de veronderstelde - en daarom zelfgeschapen - armoede achter schijnbare rijkdom te verbergen omdat je denkt een fundamenteel tekort te moeten verhullen.

Vaak wordt je spirituele en emotionele huishouding ook op materieel niveau zichtbaar. Vandaar dat veel mensen op te grote voet leven en links en rechts schulden maken, het ene gat met het andere vullend. Al leven ze in een voortdurend klimaat van angst, ze weigeren orde te

scheppen omdat ze 1) niet geloven dat orde en overvloed voor hen mogelijk zijn, en 2) niet willen geven. Misschien willen ze de noodzakelijke prijs niet betalen, bijvoorbeeld door aan zichzelf te werken en in hun werk het beste van zichzelf te geven. Daardoor kunnen ze niet op een fatsoenlijke manier in hun levensonderhoud voorzien, zijn ze van anderen afhankelijk en maken schulden. Jullie padwerk dat een innerlijk proces is, wordt tenslotte in sommige gevallen ook zichtbaar op uiterlijk materieel niveau. Op jullie pad hebben jullie voor degenen die hun innerlijk tekort op uiterlijk niveau zichtbaar hebben gemaakt budgetsessies ingesteld. Op die manier creëren jullie een nieuwe, gezonde orde en hoef je niet meer op tekorten te draaien. Deze budgetsessies zijn geheel in de lijn van het innerlijk padwerk dat jullie op psychologisch en spiritueel niveau verrichten.

Lieve vrienden, het is uiterst belangrijk om te zien, dat financiën, economie en collectieve bestuursprocedures allemaal dezelfde patronen volgen. Deze zijn gezond wanneer het beleid op vermogen en niet op tekorten, op reserves en niet op schulden, op overvloed, niet op leegte is gebaseerd.

Voor diegenen van jullie die enige kennis hebben van de manier waarop regeringen nationaal en internationaal werken, is het gemakkelijk in te zien hoe het principe waarover ik hier spreek ook op het uiterlijke, collectieve niveau van toepassing is, net zoals op het innerlijke en persoonlijke niveau. Als een land een ernstige crisis beleeft - rellen, revolutie, oorlog, financieel bankroet - is dat een gevolg van te lang wachten met het vrijwillig instellen van orde en waarheid door weloverwogen keuzes en door het uitwerken van problemen in een gecontroleerde omgeving. Dat is het gevolg van niet willen toegeven dat er tekorten zijn. Want pas als dat erkend wordt, is er weer ruimte voor werkelijke overvloed. Zo'n crisis in een land kan worden vergeleken met de crisis van een individu, die weigert zijn innerlijke armoede, onoprechtheid en tekorten openlijk toe te geven.

Als een regering voornamelijk is gebaseerd op onrecht, hebzucht, machtsbehoefte en manipulaties om het volk te misleiden, creëert zij niet alleen een spiritueel tekort maar ook altijd een materieel tekort. De aldus ontstane onevenwichtigheden kunnen alleen maar voor een bepaalde tijd verborgen blijven. Uiteindelijk moeten ze allemaal aan de oppervlakte komen zodat een nieuwe orde gevestigd kan worden. Als

landen door zo'n crisis heengaan, worden er eerst vaak met de beste bedoelingen veranderingen tot stand gebracht. Nieuwe wetten worden ingesteld en nieuwe collectieve maatregelen en bestuursvormen. Maar wanneer de innerlijke betekenis weer verloren gaat, uit hetzelfde tekort zich op andere manieren. De duistere krachten kunnen de waarheid weer verdraaien en de mens van Gods innerlijke waarheid weglokken. Zijn blik raakt opnieuw vertroebeld, waardoor nieuwe tekorten zich opstapelen. Vandaar dat de oplossing nooit afhangt van de gekozen regeringsvorm of van de uiterlijke regels die je vaststelt, al zijn sommige maatregelen uiteraard beter dan andere.

Als je de verschillende regeringen in deze wereld nauwkeurig en kundig bestudeert, zie je al gauw waar en hoe hun tekorten gecreëerd worden. Soms zijn de onmiddellijke, materiële tekorten in de economie van een land direct aantoonbaar en is het duidelijk dat de regering opening van zaken vermijdt door paniekerig de schijn op te houden en steeds maar door te modderen, het ene gat met het andere vullend, zonder te durven geloven dat het creëren van echte rijkdom mogelijk is. Toegeven dat het beleid onevenwichtig is, is te bedreigend. Er is te weinig vertrouwen; het valse wereldbeeld van een armzalig, onbetrouwbaar en zinloos universum maakt de stap naar oprechtheid onmogelijk.

Die stap is alleen mogelijk als hij volledig naar, door, in en met God wordt gezet. Vertrouwen durven hebben kan vertrouwen scheppen en ook de ervaring dat vertrouwen hebben gerechtvaardigd is. Het is dan ook dwaas om aan te nemen dat een evenwichtige, harmonieuze, overvloedige wereldorde, waarin recht en vrede heersen, tot stand kan komen zonder rechtstreekse communicatie met de goddelijke wereld en de Christus in en om je heen. Als je zijn bestaan ontkent, kun je zijn aanwezigheid niet zien en zijn leiding, advies en liefdevolle inspiratie niet horen. Daardoor kun je ook niet de moed opbrengen die nodig is om tijdelijk door het blootleggen van het innerlijk bankroet heen te gaan, dat vaak - zowel bij mensen als bij landen - ook een uiterlijk bankroet met zich meebrengt. De brokstukken kunnen alleen bijeengeveegd en op een betere manier samengevoegd worden als alle betrokkenen waarlijk vervuld zijn van de zuiverste motieven en rechtstreeks aan Gods eeuwige aanwezigheid vragen hen te helpen en te inspireren. Dat is de hoop voor de wereld waarin jullie leven.

Alles wat zonder God wordt ondernomen, hoe intelligent en efficiënt

het eerst ook mag lijken, moet op de lange duur falen. Alleen door en met God is er ruimte voor moed en eerlijkheid om totaal open te durven zijn. Dan kan de wederopbouw in alle ernst beginnen. Dan alleen zullen alle regeringen over voldoende krediet beschikken. Alleen dan kunnen zij gezond functioneren. in een voortdurend evenwicht tussen geven en ontvangen, zonder ooit de reserves uit te putten, omdat alles op waarheid, gerechtigheid en billijkheid gebaseerd is. Het ene land zal het andere zijn grondstoffen niet betwisten en onderlinge druk en machtsvertoon zullen de wereld niet doen corrumperen, de wereld die door God geschapen werd opdat allen aan alles deel zouden kunnen hebben, ongeacht waar het vandaan komt.

Waarom denk je dat God sommige grondstoffen alleen in bepaalde delen van de wereld geschapen heeft en elders weer andere? De schepper verdeelt niets zonder diepere redenen en bedoelingen. Niets is ooit alleen maar toeval. De betekenis van de verdeling van de grondstoffen in de wereld is mensen te leren delen en rekening te leren houden met alle andere mensen. Hierdoor wordt het ook mogelijk om zonder problemen te krijgen waar men behoefte aan heeft en wat anderen bezitten. Hier kun je zien hoe een spirituele wet werkt op het meest praktische niveau. Geven en ontvangen is mogelijk wanneer landen hun grondstoffen delen in plaats van ze op te sparen en te gebruiken om meer macht en rijkdommen te verwerven, ongeacht hoeveel mensen daardoor benadeeld worden.

Lieve vrienden, dit zijn de principes die jullie in je gemeenschap moeten invoeren. Op die manier zullen jullie een echt voorbeeld worden. Ik zal nu iets over dit proces vertellen en jullie een paar richtlijnen geven, waarvan jullie de details zelf moeten uitwerken. Je moet jezelf in elk opzicht tot kanaal van Gods wil maken. Maar een aantal richtlijnen van buitenaf zijn noodzakelijk. Mij is onlangs een vraag gesteld die heel veel met dit onderwerp te maken heeft. Jullie zijn je bewust geworden van een zekere onevenwichtigheid in jullie organisatie. Evenwicht verandert voortdurend als de ene kant zwaarder belast is dan de andere. Zowel in de ontwikkeling van het individu als in die van een collectief organisme moet het evenwicht steeds opnieuw worden bijgesteld om innerlijke en uiterlijke harmonie, gezondheid en eerlijk verworven rijkdom, dat wil zeggen: goddelijke overvloed, te kunnen creëren. Hier zijn een paar specifieke richtlijnen:

- Ga na, wanneer iemand meer aan de gemeenschap moet geven en

wanneer de gemeenschap juist meer aan het individu dient te geven.
- Leef nooit op te grote voet, leef vanuit wat er in overvloed in je aanwezig is en niet vanuit een tekort. Maar doe dit niet in een geest van angst en gebrek aan vertrouwen. Het is mogelijk om vertrouwen te hebben, zonder dat dit leidt tot misplaatst vertrouwen, dat enkel dient als rechtvaardiging van de in jullie wereld heersende tendens om op krediet te leven.
- Tegelijkertijd moeten jullie prioriteiten stellen in de ware zin des woords. Er kunnen tijdelijk situaties zijn, waarin op materieel niveau een tekort onvermijdelijk is, totdat een gezonde basis is gelegd om in volheid te kunnen functioneren.

Als je dit doel voor ogen houdt zul je het bereiken. Misschien is het in dat kader nodig om je budget kleiner te houden dan je zou willen. Het kan betekenen dat jullie als gemeenschap het tijdelijk zult moeten stellen zonder bepaalde dingen die je essentieel acht, totdat je het je werkelijk kunt veroorloven. Misschien moeten jullie opnieuw bekijken wat essentieel is en wat niet, en het beschouwen vanuit het werk dat gedaan is en met de taak voor ogen die op een grotere schaal vervuld wordt. Misschien moeten meerderen van jullie bijdragen leveren, zoals sommigen dat vanaf het eerste begin al gedaan hebben. Zonder dat zou deze gemeenschap zoals die nu bestaat er nooit geweest zijn. De wet heeft zich in zoverre duidelijk vervuld, dat niemand door dit geven arm geworden is. Juist het tegenovergestelde - meer overvloed - is hen toegevallen. Wanneer meerderen van jullie zich deze houding eigen maken zal er meer overvloed gecreëerd worden voor wie geven en voor de gemeenschap als geheel, totdat de gemeenschap op elk niveau, inclusief het materiële, voldoende gezond zal zijn en daardoor op haar beurt steeds meer aan de betrokkenen kan geven. Maar vergeet nooit, zelfs wanneer deze spirituele en materiële gezondheid en overvloed stevig geworteld zijn, dat iedereen die innerlijk klaar is voor het vierde stadium[1] op het pad (of anders gezegd, voor het derde ontwikkelingsniveau: het voeden van anderen), eerst een periode moet doormaken van geven zonder veel terug te ontvangen. Als deze stap wordt overgeslagen zal de spirituele gezondheid van de gemeenschap eronder lijden en dat zal uiteindelijk ook haar materiële gezondheid aantasten.
Met deze nieuwe instelling zal er veel veranderen en raak je volledig

[1] In de aanvangsperiode kende het Nederlandse pad, in navolging van de Amerikanen, vier stadia van verbinding. Het vierde stadium behelst het helperschap. Zie ook lezing 249B: 'Drie fasen in de ontwikkeling: gevoed worden, jezelf voeden en anderen voeden'. (Noot vertaler)

bevrijd van die vage en knagende angst, die tot op zekere hoogte bestaat omdat jullie nog steeds in het duister tasten over hoe je een economie kunt baseren op winst in plaats van op tekorten. Jullie moeten begrijpen dat dit een exacte weerspiegeling is van het innerlijk padproces. Als het begrip en het inzicht echter nog tekort schieten, zullen jullie de uiterlijke orde misschien niet zo snel tot stand brengen als de reeds verworven innerlijke orde. Een probleem moet vaak van beide kanten worden aangepakt, net als bij een tunnel. Je moet je innerlijk werk op spiritueel en psychologisch niveau verdiepen en alles zuiveren wat vanuit een tekort functioneert. Tegelijkertijd moet je ook een gelijksoortig proces in je persoonlijke financiën op gang brengen (budgetsessies zijn een integraal onderdeel hiervan) en niet in de laatste plaats dienen dezelfde principes voor de materiële zaken van de gemeenschap als geheel te worden vastgesteld.

Dat is werkelijke harmonie; jullie gehele pad, in al zijn facetten, zal gelijkmatig en overvloedig functioneren. Jullie zullen meer overvloed hebben die welverdiend is en eerlijk is verworven en dus zonder schuldgevoelens genoten kan worden. Deze overvloed zal velen ten goede komen en zal het onder andere mogelijk maken dat zij die in het begin materiële ondersteuning nodig hebben, een beurs krijgen tot ze zichzelf kunnen onderhouden.

Deze lezing gaat natuurlijk veel verder dan alleen de praktische adviezen aan het slot. Het gaat erom dat je een goddelijke wet, een goddelijk principe door en door begrijpt. Alle belemmeringen die je verhinderen om de altijd aanwezige goddelijke genade te zien en eraan deel te hebben, moet je gaan herkennen. Dan kunnen jullie het geloof dat in je is vrijmaken. Een geloof dat op realiteit berust omdat het een ervaring van iets bestaands is en geen geloof in en hoop op wat misschien slechts fantasieën zijn. Het geloof wordt vaak ten onrechte met dat laatste geassocieerd en daardoor gemeden, omdat men begrijpelijkerwijs vreest onrealistisch te zijn en daardoor onvermijdelijk teleurgesteld kan worden.

Beste vrienden, de liefde van Christus omringt jullie allen en begeleidt je in al je daden en al je gedachten. Wees gezegend!”

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1978.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.)
onder de titel: 'Releasing Awareness and Faith in Divine Grace –
Exposing the Deficit'.
Vertaling door Anna Bol in 1981; in 1992 herzien door Anke van der Meer.
© Stichting Gemeenschap het Pad. Uitgave 2010